

5 tipů - Jak a kde lovit Jelce Tlouště přívlačí v létě?

Jelec tloušť je typická letní říční ryba, která se vyskytuje ve většině našich malých i velkých řek. Jeho velikost závisí především na prostředí, ve kterém žije, a na množství dostupné potravy. Kapitální jelci mohou dorůstat délky přes 60 centimetrů a hmotnosti více než 3 kilogramy. Běžně se však setkáte s rybami o velikosti přibližně 15 až 45 centimetrů.

Patří mezi nejpočetnější rybí druhy v našich vodních tocích, především v řekách. Je to dáno tím, že mu velmi vyhovují parmové úseky řek, které přecházejí do větších toků, jako jsou Labe, Morava nebo Berounka. Jelec tloušť je dokonale přizpůsoben našim klimatickým podmínkám a nevadí mu ani velmi mělká voda. Často ho lze zastihnout i v místech, kde je hloubka pouhých

deset centimetrů.

Dá se říct, že jelec tloušť roste poměrně pomalu, ale právě díky tomu patří mezi naše nejdéle žijící ryby. Jedinec, který měří okolo 60 centimetrů, může být klidně starý i 20 let.

Kde hledat jelce tlouště v létě? Trávy, a tišiny s mělčinou

Kde se v řece vůbec dá najít tahle typická říční ryba? To je otázka, na kterou vám moc rád odpovím. Řeky, jako jsou Bečva, Berounka nebo Svratka, jsou ideálním příkladem revírů, kde lze jelce tlouště pravidelně nacházet. Všechny tyto řeky jsou převážně mělké, ale zároveň nabízejí hlubší tůně, které mohou dosahovat hloubky i kolem čtyř metrů. Ve většině případů se však jedná o řeky s dlouhými mělkými úseky, které lze bez větších problémů přebrodit v brodicích kalhotách. Právě kombinace mělčin, hlubších tůní a různě silných proudů vytváří pro jelce tlouště ideální prostředí, ve kterém se cítí jako doma.

kde je hledat (trávy a vegetace)

Většinu jelců najdeme přes den schovaných v travních porostech, zaparkovaných těsně u břehu nebo pod kořeny stromů, které zasahují do vody. Někdy je tloušť natlačený úplně ke břehu tak, že by si ho běžný rybář ani nevšiml. Právě mělčí pasáže řek představují pro tyto ryby velmi oblíbené útočiště.

Úkryty kolem travin a pobřežní vegetace využívají především kvůli potravě. Silnější vítr totiž často sfoukne do vody nejrůznější hmyz a jelec tloušť už na takovou příležitost netrpělivě čeká. Kolikrát si říkám, že kolem zarostlého břehu přece nemůže nic stát, ale jakmile tam nahodím menší

hmyzí wabler, často mě překvapí záběr od tlouště kolem 50 centimetrů. Právě taková místa mají tyto ryby dokonale zmapovaná a dobře vědí, že zde pravidelně najdou potravu.

V létě navíc bývá ve vodě velké množství vodních rostlin a další vegetace. Ta poskytuje úkryt drobným rybkám i bezobratlým živočichům, kteří tvoří významnou část potravy jelce tlouště. Pro tuto rybu jsou taková místa doslova magnetem. Má zde dostatek potravy, zároveň se může schovat před přímým sluncem a cítí se mnohem bezpečněji. Pokud bych měl na menších řekách doporučit dvě nejlepší místa, kde jelce tlouště hledat, byly by to právě zarostlé břehy a mělké úseky s bohatou vodní vegetací.

Jak je ulovit (trávy a vegetace)

Obecně jsou na těchto úsecích vynikající nástrahou malé mělce potápivé wablery nebo klasické hladinové nástrahy. V posledních letech je navíc velmi oblíbený lov jelců tloušťů na hladinové nástrahy ve formě hmyžích napodobenin, jako jsou brouci, pavouci nebo kobylky. Ideální velikost nástrah na tlouště se pohybuje přibližně od 3 do 7 centimetrů. Právě tyto velikosti fungují ve

Hluboko potápivý wobler – typ Okoun 4 cm

většině případů nejlépe. Občas se ale stane výjimka a opravdu pěkný tloušť zabere i na podstatně větší nástrahu, kterou zrovna používáte při lovu candátů nebo sumců. Mělce potápivé wobler se snažím nahazovat co nejbližší ke břehu, ideálně těsně k travinám nebo vodní vegetaci. Právě tam totiž tloušť čeká na hmyz nebo drobné rybky, které se snaží ukrýt mezi porosty. V létě, kdy se ve vodě nachází obrovské množství potěru, můžeme často pozorovat, jak jelci nahánějí malé rybky kolem travin. Nad hladinou jim mnohdy vykukuje jen část hřbetu a je krásně vidět, jak aktivně loví.

Pokud stojím uprostřed řeky, snažím se nahazovat kolmo ke břehu a nástrahu vedu přes celý úsek řeky směrem k sobě. Mnohdy vás překvapí, že tloušť wabler sleduje už od břehu, a není výjimkou, že zabere až přímo pod nohama. Právě proto se vyplatí soustředit až do úplného konce vedení nástrahy.

Další skvělou volbou jsou hladinové nástrahy. Ty nahazuji stejným způsobem co nejbližší ke břehu nebo podél vodní vegetace. Rozdíl je ale v samotném zážitku z lovu. Jakmile hladinovou nástrahu protáhnu kolem travin nebo jiného úkrytu, často přijde neuvěřitelně atraktivní záběr přímo z hladiny. Ten okamžik, kdy vidíte svou nástrahu na hladině a najednou po ní vystřelí velký tloušť, je něco, co jen tak neomrzí. Právě kvůli těmto záběrům patří lov na hladinové nástrahy mezi moje nejoblíbenější způsoby přívlače.

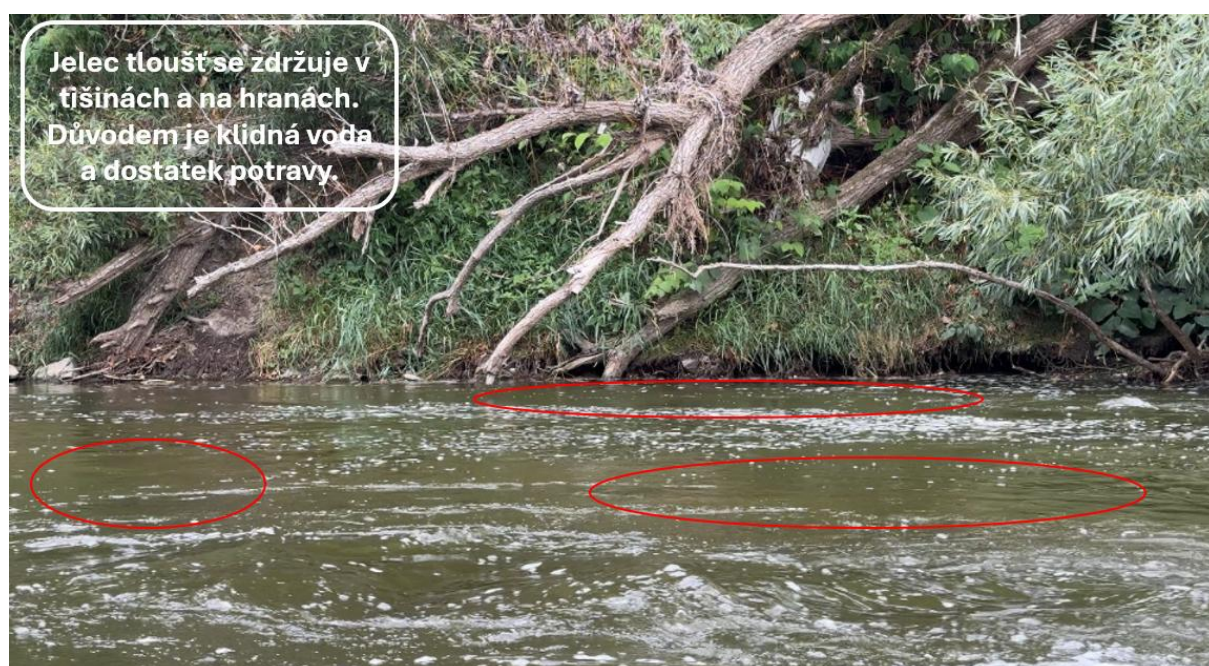
U hladinových nástrah je ale potřeba zachovat klid. Velkou chybou je zaseknout okamžitě po záběru, protože rybě často nástrahu vytrhneme z tlamy dříve, než ji stihne pořádně uchopit. Správný postup je počkat, až ucítíte, že se prut opravdu zatížil, a teprve potom jemně přiseknout. Úspěšnost záseků je pak výrazně vyšší.

Obecně funguje většina kvalitních hladinových nástrah. Důležité je především nahazovat opravdu těsně ke břehu, kolem vodní vegetace, travin nebo dalších překážek a nástrahu následně protahovat i středem řeky. Právě taková místa jelec tloušť nejčastěji vyhledává. Na tento způsob lovu úplně postačí lehký přívlačový prut s vrhací zátěží 2–10 g a naviják ve velikosti 2000 až 3000. Pokud hledáte inspiraci na osvědčené nástrahy, několik z nich najdete v odkazu níže.

Jelec Tloušť: Tišiny s mělčinou a jejich lov přívlačí

kde je hledat (tišiny s mělčinou, vracáky)

Ve většině řek a říček určitě narazíte na proud vody, který se vrací zpět, takzvaný vracák. Právě ten společně s hlavním proudem vytváří klidnější část vody neboli tišinu. Jedná se o jedno z

nejlepších míst, kde hledat jelce tloušť, ale i další dravé ryby. Proud zde není tak silný, voda je dobře okysličená a zároveň se zde drží dostatek potravy.

Právě jelec tloušť vyhledává podobná klidnější místa velmi často. V tišinách bývají navíc velké kameny nebo balvany, které rybám poskytují přirozený úkryt. Mnohdy stojí těsně za nimi a čekají, až kolem propluje drobná rybka nebo jiná snadná kořist. Tišiny bývají zpravidla také nejhlubšími místy na daném úseku řeky, a právě zde se nejčastěji zdržují větší jedinci o délce 30 až 60 centimetrů.

Samozřejmě vám nezaručím, že na takovém místě nepotkáte také štika, candáta nebo sumce. Naopak, právě tito dravci se zde vyskytují poměrně často. Přesto patří tišiny mezi nejlepší místa, kde lovit jelce tloušť na přívlač.

Dalším velmi zajímavým místem je přechod z mělčiny do hloubky. Právě zde tloušť často stojí pod hranou hlubší vody a vyčkává, až mu z mělčiny připlave drobná rybka, žába nebo jiná kořist. Taková místa jsou pro lov jelce tloušť doslova ideální. Na menších a středních řekách bývá tento přechod krásně viditelný a často rozhoduje o tom, jestli budete úspěšní.

Typickým příkladem jsou české řeky, jako jsou Berounka, Bečva nebo Svatka, kde podobných úseků najdete opravdu mnoho. Pokud se naučíte číst vodu a vyhledávat přechody mezi proudem, tišinou a hloubkou, budete mít při lovu jelce tloušť výrazně větší šanci na úspěch. Velmi dobrým znamením je také situace, kdy začne jelec tloušť sbírat hmyz z hladiny. V tu chvíli je většinou aktivní a intenzivně hledá potravu. Právě tehdy přichází ideální okamžik nasadit menší wobler nebo hladinovou nástrahu. Mnohdy stačí přesný nához a správně vedená nástraha, aby se z klidné hladiny během okamžiku stal nezapomenutelný záběr.

Jak je ulovit (tišiny s mělčinou, vracáky)

Na těchto hlubších místech se mi nejvíce osvědčují mělce i hluboce potápivé woblery o délce přibližně 4 až 8 centimetrů. Barvu nástrahy se snažím volit především přírodní, protože jelec tloušť nejčastěji útočí na kořist, která mu připomíná jeho přirozenou potravu v dané řece. Samozřejmě existují i výjimky. Pokud přírodní barvy zrovna nefungují, vyplatí se vyzkoušet

Hluboko potápivý wobler – typ Driver 4 cm

výraznější nebo agresivnější odstíny. To platí hlavně při zakalené vodě, kdy jsou nápadnější nástrahy pro ryby mnohem lépe viditelné.

Na začátku léta mi velmi dobře fungují také wobler se zabudovanými kuličkami nebo jemným chrastítkem. Ty při vedení vytvářejí nenápadné vibrace a zvuk, který je pro dravé ryby velmi zajímavý. Právě na začátku sezóny, kdy jsou ryby po zimě i po tření aktivnější, dokážou tyto drobné detaily často rozhodnout o tom, jestli ryba zaútočí.

Když chytám ze břehu a prohazuji tišinu společně s přilehlou mělčinou, snažím se nahazovat především na rozhraní hlavního proudu a tišiny. Nástrahu potom vedu plynule celou tišinou a postupně ji stahuji až směrem k mělčině. Ve většině případů přichází záběr právě v klidnější vodě, ale není výjimkou, že jelec tloušť zaútočí až ve chvíli, kdy wobler přechází z hloubky do mělčí části řeky. Tato taktika mi funguje každou sezónu a podařilo se mi díky ní přelstít několik krásných jelců přes 50 centimetrů.

Při vedení nástrahy se snažím nebýt jednotvárný. Wobler občas na chvíli zastavím a nechám ho pomalu vystoupat ke hladině, jindy naopak vedení zrychlím nebo zpomalím. Právě nepravidelný pohyb podle mě často rozhoduje o úspěchu. Ryba má pocit, že před ní prchá zraněná nebo zmatená kořist, a mnohem ochotněji zaútočí. Lov jelce tlouště na wobler je právě o těchto detailech.

Tišiny jsou navíc ideálním místem pro testování různých typů woblerů. Nikdy totiž nevíte, co se pod hladinou skrývá. Kromě jelce tlouště zde může zaútočit

také candát, štika nebo sumec a podobné překvapení není vůbec výjimečné. Někdy se dokonce stane, že jelec tloušť nástrahu sleduje až pod vaše nohy. Často ji jen opatrně zkontroluje, otočí se a odpluje. Jindy ale zaútočí doslova na poslední chvíli, kdy už člověk pomalu zvedá wobler z vody.

Velkou výhodou je, že jelce tlouště lze na přívláč chytat prakticky po celý den. Přes den se většinou zdržuje kolem travin, břehových porostů nebo v tišinách, kde má dostatek potravy i úkryt před sluncem. Ti největší jedinci jsou ale stejně jako většina dravých ryb nejaktivnější večer a za šera. Právě tehdy přicházejí ty nejhezčí záběry. Jelec tloušť je podle mě jedna z nejzajímavějších ryb našich řek, a proto se rozhodně nebojte zkoušet nové, neokoukané nástrahy a různé způsoby vedení. Právě díky experimentování můžete přelstít svého životního tlouště.

Díky Bejci,
Kolem vody Spolu
Arnošt Zbořil
Plav si!